

[Maisted]

tab af offentlige midler formentlig i en størrelsesorden af ca. 3 mill. kr.

Samtidig har virksomheden i den forløbne tid pådraget en privat virksomhed – Scandryer Industri Teknik urimelig konkurrence – med påfølgende manglende dækningsbidrag for denne virksomhed. Den pågældende ejer, Kaj Tosti, protesterede allerede inden starten imod projektet.

Spørgeren udbeder sig endvidere en redegørelse for, hvorledes Ålborg kommune har kunnet yde ekstraordinære løntilskud samt et lån på 400.000 kr. til indkøb af maskiner.

Spørgeren udbeder sig ministerens bedømmelse af, om jobskabelsesordningen skal være til rådighed for spændende sociale eksperimenter.

Svar (10/10 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Med hensyn til hændelsesforløbet i sagen kan jeg henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 41 af 11. april 1984 (Alm. del – bilag 47) fra folketingets arbejdsmarkedsudvalg. Dette svar redegør både for baggrunden for, at virksomheden »Wood Tech« har kunnet få jobskabelsesstøtte, og for de forholdsregler, som på tidspunktet for svaret var under forberedelse.

De pågældende forholdsregler: »Uddybende vejledning til § 14 i arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 66 af 18. februar 1983 om jobskabelse, jfr. lov nr. 286 af 9. juni 1982 om jobskabelse«, er siden udsendt.

Vejledningen sikrer, at et eventuelt (amts)-kommunalt engagement i et jobskabelsesprojekt ikke får karakter af en støtteordning, der lægges oven i den statslige jobskabelsesstøtte.

Spm. nr. S 21

Til *statsministeren* (2/10 84) af:

Breckmann (Fær.):

»Kan statsministeren oplyse, hvordan en eventuel henstilling fra færøske myndigheder om overtagelse af området TV- og radiospredning som færøsk særanliggende vil blive modtaget af den danske regering?«

Begrundelse

I disse dage, hvor der sker en betydelig liberalisering af TV- og radiospredningen i

Danmark og vore nabolande, er intet mere naturligt, end at Færøerne får en større selvbestemmelsesret på dette område.

Anledningen til spørgsmålet er bl.a., at et kristeligt internationalt radioselskab, hvis formål bl.a. er at sende kristelige radioudsendelser til Østlandene, i 1982 søgte det færøske landsstyre om tilladelse til at bygge en radiostation på Færøerne. Ansøgningen blev forelagt det færøske lagting, men inden lagtinget tog stilling til ansøgningen, tilbagekaldte landsstyret sagen på grund af manglende kompetence på dette område.

Svar (9/10 84):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Efter forhandlinger i 1951–52 mellem hjemmestyret og rigsmyndighederne om overtagelse af området »radio« som færøsk særanliggende er radiospredning på Færøerne, omfattende både radiofoni og fjernsyn, overgået til hjemmestyret, og lagtingslov nr. 23 af 28. marts 1956 bestemmer i overensstemmelse hermed, at lagtinget har eneret til radiospredning på Færøerne. Internationalt samarbejde om frekvensbenyttelse, maksimal effekt af den nationale radiosender m.v. varetages af post- og telegrafvæsenet, og oprettelsen af nye radiospredningsstationer kan først finde sted, når post- og telegrafvæsenet har foretaget den nødvendige internationale koordination af frekvensbenyttelse m.v. Post- og telegrafvæsenet yder endvidere teknisk bistand efter nærmere aftale. Der blev i 1952 indgået en overenskomst mellem landsstyret og post- og telegrafvæsenet om samarbejde på dette område; overenskomsten er senest fornyet i maj 1979.

Ved den internationale fordeling af frekvenser m.v., der blev vedtaget i Genève i 1975, blev der, under hensyntagen til Færøernes naturforhold og til en tilfredsstillende modtagning på færøske skibe i havområderne omkring Færøerne tildelt Færøerne en særlig kraftig sendereffekt til en national færøsk sender, der alene retter sig til Færøerne og færøske skibe. Det kan i denne forbindelse oplyses, at en række europæiske lande har fået tildelt samme frekvens som Færøerne, og at disse lande benytter kraftige sendere; det gælder bl.a. Sovjetunionen, Polen, DDR og Finland.